

השני רבי אברהם ברוך סולובייצק, רבה של סמולנסק (נפטר בשנת תרע"א), שנתפרסם כגדול בתורה, בצדקות ובמעשים טובים, והיה רצוי וחביב על כל חוגי הציבור.

רבי יוסף דובער שוהה כאמור בוולוז'ין עד לשנת תרכ"ה מועד בו הוא עובר לסלוצק לכהן על כס הרבנות שנתפנה.

על בואו של ר' יוסף דוב לסלוצק לקבל את כסא הרבנות במקום ועל החגיגה הקשורה בכך מוסר לנו עד ראייה ר' צבי הירש מסליאנסקי יליד עיר זו, את הדברים דלהלן: ...בוא ר' יוסף בער לסלוצק היה יום חג לאזרחיה והפגישה היתה נפלאה ומענינת מאד. כל החנויות נסגרו וכל בעלי המלאכה והפועלים שבתו מעבודתם ונתגיסו למחנה אחד ויצאו מחוץ לעיר פרסאות מספר. בראש המחנה הלכו הגבירים איסרלין ושמחוביץ גיסו. אחריהם ר' מענדעלי ושנים עשר תלמידיו ואחריהם כל התהלוכה. השמש זרחה בכל תקפה בר"ח ניסן כעבור שעה ראינו מרחוק כי מרכבת איסרלין נפגשה עם העגלה שבה ישב הרב אשר כרגע יצא מתוכה ובראותו את ר' מענדעלי נפל מלוא קומתו על צואר ראש הישיבה הקטן וישקוה ואחרי כן חבק את ר' יוסף הצדיק ואת דייני העיר והתהלוכה חזרה העירה ותביא את הרב ל"בית הרב" אשר קבלוהו שם בכבוד גדול...

בשנת תרל"ד יוצא הגרי"ד את סלוצק ומגיע לורשא להדפיס את החלק השני מספרו "בית הלוי", ונשאר בעיר. דבר בואו עושה לו כנפים בעיר ורשא המעטירה ורבים נוהרים להתבשם מתורתו. מציעים לו את כהונת הראב"ד (אחר שבתרל"א חדל הגאון ר' יעקב גזונדהייט מכהונתו) או לפחות לכהן כמו"צ. בינתיים הוא מוזמן לכהן בבריסק דליטא והוא נעתר לבקשה אחרונה זו. בשנת תרל"ט הוא יוצא לבריסק ומתמנה כרב העיר.

רבי יוסף דוב היה רב למופת, סימל את הרבנות הותיקה. כל הליכותיו היו של תורה. כל דרכו בחיים היה מחושב לפי כל התגים שבהלכה. זהיר וזריז מצד אחד תקיף בדעתו נגד "משכילים" ומאידך מקבל פני אדם בסבר פנים יפות, מארח לומדי תורה עוברי דרך וביתו בית ועד לחכמים ופתוח לכל נצרך, החזיק חוג מצומצם של בני תורה בבריסק דליטא כבסלוצק מקום רבנותו (תרכ"ה—תרל"ה). גם בתקופת חייו האחרונה כשהוא זקן ושבע ימים התחממו לאורו בבריסק גאונים ידועים ביניהם: ר' יצחק רבינוביץ מפוניבז', ר' אליהו קמאי ממיר, ומהמשמרת הצעירה ר' משה סוקולובסקי (בעל "אמרי משה") והלמדן הבריסקאי הנכבד ר' יעקב זלמן ליבשיץ (בנו של הגאון ר' ברוך מרדכי אב"ד סמראטיץ, נובהרדוק ושדלץ, בעל שו"ת "מנחת ברוך").